

Συνέντευξη: Ο βασίλης Ζαβέρδας μιλά στο in[+]frame

June 12, 2015, in[+]frame

Ο Βασίλης Ζαβέρδας γεννήθηκε στην Πάτρα το 1967. Το 1990 αποφοίτησε από τη Φιλοσοφική Σχολή του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων. Σήμερα, ζει στην Πάτρα όπου και εργάζεται ως καθηγητής στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Ασχολείται με τη φωτογραφία από το 1993. Έχει παρακολουθήσει σεμινάρια στη ΝΕΛΕ Αχαΐας καθώς και σεμινάρια του Πλάτωνα Ριβέλη. Έχει πραγματοποιήσει δύο ατομικές εκθέσεις ενώ έχει λάβει μέρος σε πολλές ομαδικές εκθέσεις.

"Η φωτογραφία για μένα είναι ένα παράθυρο και ταυτόχρονα ένας καθρέφτης. Παράθυρο μέσα από το οποίο βλέπω τον κόσμο, ένα εργαλείο για τη γνώση του κόσμου αλλά και καθρέφτης ενός κόσμου εσωτερικού, ένα μέσο έκφρασης και δημιουργίας."

Συνέντευξη:

Αν και καθηγητής, ποιο είναι το μεγαλύτερο μάθημα που έχετε πάρει από τη φωτογραφία, ως φωτογράφος ή ακόμα και ως άνθρωπος;

Πολλά και σπουδαία είναι τα 'μαθήματα' που έχω πάρει από την ενασχόλησή μου με τη φωτογραφία. Η φωτογραφία είναι, πρώτα απ' όλα, το 'διαβατήριό' μου για τόπους,

καταστάσεις και ανθρώπους που πολύ συχνά είναι έξω και μακριά από τον καθημερινό μου μικρόκοσμο, τον οικογενειακό, επαγγελματικό ή κοινωνικό. Με αυτόν τον τρόπο διευρύνει τους ορίζοντές μου, μου ανοίγει νέους δρόμους, γίνεται ένας άλλος τρόπος ζωής. Η φωτογραφική διαδικασία -κι όχι τόσο τα αποτελέσματα της -με γεμίζει χαρά και ταυτόχρονα γίνεται εργαλείο παιδείας . Επιπλέον με κρατά σε συνεχή εγρήγορση, με κάνει να έχω τεντωμένες τις κεραίες μου στα μηνύματα του κόσμου, με βοηθάει να κρατάω *«πάντα ανοιχτά, πάντα άγρυπνα τα μάτια της ψυχής μου»*.

Πώς αναγνωρίζετε την κατάλληλη στιγμή για να κάνετε το κλικ;

Η φωτογραφία είναι η τέχνη της παρατήρησης. Να βρίσκεις κάτι ενδιαφέρον σε ένα συνηθισμένο μέρος, να φορτίζεις με νόημα απλά, καθημερινά πράγματα. Ωστόσο η αναγνώριση του καλού 'κλικ' έρχεται σχεδόν πάντα μετά τη φωτογράφιση, στη διαδικασία του editing, της επιλογής και της επεξεργασίας των φωτογραφιών. Τότε έρχεσαι αντιμέτωπος με το φωτογραφικό αποτέλεσμα και κάποιες φορές, σπάνιες και μαγικές, αντικρίζεις αυτό που θεωρείς καλή φωτογραφία. Όταν φωτογραφίζεις, αυτό που βλέπεις δεν είναι φωτογραφία αλλά ζωή, κίνηση, άνθρωποι.

Καλλιτεχνική φωτογραφία, τι σημαίνει για εσάς;

‘Φωτογραφίζω για να δω πως είναι ο κόσμος φωτογραφημένος’ έλεγε ο σπουδαίος Garry Winogrand συμπυκνώνοντας σε μία φράση την ουσία της καλλιτεχνικής φωτογραφίας. Με άλλα λόγια, η φωτογραφία είναι καλλιτεχνική όταν δεν αποτυπώνει απλά τον κόσμο αλλά τον μεταμορφώνει δημιουργώντας ένα καινούργιο σύμπαν που δεν θα υπήρχε ποτέ χωρίς

το βλέμμα και την παρουσία του φωτογράφου. Έτσι ο φωτογραφημένος κόσμος γίνεται μια αντανάκλαση του κόσμου του δημιουργού.

Στις φωτογραφίες σας συχνά παρακολουθούμε σκηνές θεάτρου, μουσικούς, χορευτές, ηθοποιούς... Ποια γοητεία σας τραβάει κοντά τους;

Με γοητεύει πολύ η συνύπαρξη και η αλληλεπίδραση με ανθρώπους ενδιαφέροντες και δημιουργικούς αλλά και η ώσμωση της φωτογραφίας με άλλες τέχνες από τις οποίες αντλώ συχνά απόλαυση και έμπνευση. Με γοητεύει το ημίφως των παρασκηνίων περισσότερο από τη λάμψη της σκηνής. Ακόμα περισσότερο η 'μεταμόρφωση' και η 'έκσταση' που συχνά συντελείται πάνω στη σκηνή αλλά και η σχέση που αναπτύσσεται με το κοινό ασκούν μέσα μου μια ακατανίκητη έλξη.

Παρατηρώντας το έργο σας, μας δημιουργείται η αίσθηση ότι υπάρχει οικειότητα ανάμεσα σε σας και στο 'θέμα' σας. Σας συμβαίνει αβίαστα ή χρειάζεται προσπάθεια για να το πετύχετε;

Η οικειότητα αυτή είναι προαπαιτούμενο της καλής φωτογραφίας. Ο Robert Capa συμβούλευε πως "αν οι φωτογραφίες σου δεν είναι καλές, τότε δεν είσαι αρκετά κοντά στο θέμα σου". Είναι απαραίτητο λοιπόν να πλησιάζεις το θέμα σου, να καλύπτεις τις αποστάσεις κι έτσι να κερδίζεις την αποδοχή και την οικειότητα. Όλα αυτά απαιτούν διακριτικότητα, σεβασμό αλλά και τόλμη, διάθεση για περιπέτεια, αποφασιστικότητα.

Τι φωτογραφίζετε αυτόν τον καιρό;

Αυτή την εποχή, κεντρικός άξονας της δουλειάς μου είναι η μετανάστευση. Σήμερα το λιμάνι της Πάτρας γίνεται πόλος έλξης για χιλιάδες μετανάστες από την Ασία και την Αφρική που αναζητούν μια καλύτερη μοίρα στις χώρες της Ευρώπης. Κατά κανόνα όμως εγκλωβίζονται στην πόλη, διαβιώνοντας σε απάνθρωπες συνθήκες. Δημιουργείται έτσι μια εκρηκτική κατάσταση τόσο για τους ίδιους όσο και για τον κοινωνικό ιστό της πόλης. Σε όλα αυτά προσπαθώ να μη μένω αδιάφορος πρώτα σαν άνθρωπος αλλά και σαν φωτογράφος.

→ [Δείτε την γκαλερι του Βασίλη Ζαβέρδα](#)